

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אחימן בנה ענת, ששי בנה אלוש, תלמי בנה תלבוש.											◇
ילידי הענק - שמעניקין החמה בקומתן.											■
עתידיה רומי שתפול ביד פרס, שנאמר (ירמיהו מט) לכן שמעו עצת ה' אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל יושבי תימן אם לוא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נהם	רבי יהושע בן לוי אמר רבי:										◇
מאי משמע דהאי צעירי הצאן פרס הוא - דכתיב (דניאל ח) האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס. ואימא יון, דכתיב (דניאל ח) והצפיר השעיר מלך יון	מתקף לה רבה בר עולא:										◇
כי סליק רב חביבא בר סורמקי אמרה קמיה דההוא מרבנן											○
מאן דלא ידע פרושי קראי מותיב תיובתא לרבי? מאי צעירי הצאן - זוטרא דאחוי	אמר ליה: (ההוא מרבנן)										◇
דתני רב יוסף:											◇
עתידיה רומי שתפול ביד פרס. קל וחומר ומה מקדש ראשון שבנאוהו בני שם והחריבוהו כשדיים - נפלו כשדיים ביד פרסיים, מקדש שני שבנאוהו פרסיים והחריבוהו רומיים - אינו דין שיפלו רומיים ביד פרסיים?	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי:										◇
עתידיה פרס שתפול ביד רומי	רבי:										◇
בנויי ביד סתורי?	רב כהנא ורב אסי לרב:										◇
אין, גזירת מלך היא.	אמר להו: [רב]										◇
אינהו נמי הא קא סתרי בי כנישתא.	איכא דאמרי, אמר להו: [רב]										◇
עתידיה פרס שתפול ביד רומי. חדא - דסתרי בי כנישתא, ועוד: גזירת מלך הוא שיפלו בונין ביד סותרין.	תניא נמי הכי:										◇
אין בן דוד בא עד שתפשוט מלכות רומי הרשעה בכל העולם כולו תשעה חדשים שנאמר (מלכה ג) לכן יתנם עד עת יולדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל.	דאמר רב יהודה אמר רב:										◇
כל הלשכות שהיו במקדש לא היו להן מזוזה, חוץ מלשכת פרהדרין שהיה בה בית דירה לכהן גדול.	תנו רבנן: [ת"ק]										◇
והלא כמה לשכות היו במקדש שהיה להן בית דירה, ולא היה להן מזוזה. אלא, לשכת פרהדרין גזירה היתה.	רבי יהודה:										◇
מאי טעמא דרבי יהודה?											^
קסבר רבי יהודה כל בית שאינו עשוי לימות החמה ולימות הגשמים - אינו בית.	רבה:										◇
והכתיב (עמוס ג) והכיתי בית החרף על בית הקיץ	איתיביה אביי:										◇
בית חורף ובית קיץ - איקרי, בית סתמא - לא איקרי.	אמר ליה: [רבה]										◇
סוכת החג בחג, רבי יהודה מחייב	איתיביה אביי: [רבי יהודה]										◇
פותרין	חכמים:										◇
מחייב בעירוב ובמזוזה ובמעשר.	ותני עלה: רבי יהודה:										◇
וכי תימא: מדרבנן.											!
בשלמא עירוב ומזוזה - איכא למימר מדרבנן, אלא מעשר מי איכא למימר מדרבנן? דילמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור ומן הפטור על החיוב.											◇
בשבעה - דכולי עלמא לא פליגי דמחייבא, כי פליגי - בשאר ימות השנה.	אלא אמר אביי:										◇
גזרינן שאר ימות השנה אטו שבעה	רבנן סברי:										◇
לא גזרינן.	רבי יהודה סבר:										◇
והא סוכת החג בחג קתני	אמר ליה רבא:										◇
בשאר ימות השנה - כולי עלמא לא פליגי דפטורה, כי פליגי - בשבעה. וסוכה טעמא לחוד, ולשכה טעמא לחוד.	אלא אמר רבא:										◇
סוכה טעמא לחוד											!

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יומא-שבעת ימים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סוכה דירת קבע בעינן, ומיחייבא במזוזה.	רבי יהודה לטעמיה, דאמר:								♦	■	!	◊	י:
סוכה דירת עראי בעינן, ולא מיחייבא במזוזה.	רבנן לטעמייהו, דאמרי:								♦	■	!	◊	י:
ולשכה טעמא לחוד											■	!	י:
דירה בעל כרחיה - שמה דירה	רבנן סברי:								♦	■	!	◊	י:
דירה בעל כרחיה - לא שמה דירה, ומדרבנן הוא דתקינן לה, שלא יאמרו כהן גדול חבוש בבית האסורין.	רבי יהודה סבר:								♦	■	!	◊	י:
מאן תנא להא											^		י:
כל השערים שהיו שם לא היה להם מזוזה, חוץ משער ניקנור, שלפנים ממנו לשכת פרהדרין.	דתנו רבנן:										■	^	י.א.